

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 268/2020
15.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца „Словас“ д.о.о. Чачак, против тужене АА, чији је пуномоћник Момир Вучковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Крушевцу и Привредног суда у Краљеву, на седници одржаној 15.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници стварно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Тужилац је 29.07.2019. године, поднео тужбу Основном суду у Крушевцу, против тужене, као физичког лица, ради дуга. Основни суд у Крушевцу се решењем П 1183/19 од 25.05.2020. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет доставио Привредном суду у Краљеву, као стварно надлежном.

Привредни суд у Краљеву није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је уз пропратни акт П 282/2020 од 02.07.2020. године, доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Крушевцу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Одредбом члана 22. став 2. истог Закона, предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Привредни судови су надлежни да суде у споровима између привредних субјеката или привредних субјеката и других правних лица у обављању привредних делатности, па у конкретном случају није испуњен субјективни критеријум за постојање спора из међусобног привредног односа привредних субјеката, с обзиром да се ради о спору између тужиоца правног лица – привредног субјекта и тужене - физичког лица.

У тужби је наведено да је тужена обављајући делатност као предузетник остала тужиоцу дужна износ који се потражује овом тужбом, а да је предузетничка занатска радња тужене, брисана из регистра предузетника АПР-а 25.11.2013. године. Тужба је поднета је 29.07.2019. године, што значи да у време подношења тужбе тужена више није имала статус предузетника. Имајући ово у виду, односно да странке не спадају у круг лица из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, као и да се, применом члана 15. став 2. ЗПП, стварна надлежност суда цени се према моменту покретања судског поступка (подношења тужбе), то је за суђење у овој правној ствари стварно надлежан суд опште надлежности. При том, околност што је тужена у време настанка потраживања тужиоца имала статус предузетника, није од утицаја на другачију оцену стварне надлежности суда, управо из разлога што је као тужана означено физичко лице.

У складу са изнетим, а на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић